

ዘመነ ምጽአት (Advent): 2014

ካብ 16 ሕዳር - 28 ታሕሳስ

“ዑቁኬ ኢያስሕቱክሙ፣ ወንበሩ ድልዎኒክሙ በኩሉ ጊዜ”

“ከየስሕትኹም ተጠንቀቁ፣ ኩሉ ጊዜ ኸአ ተሰናዲኹም ንበሩ”

እታ መጋቢት አደን፣ ሓላይት መምህርን ዝኾነት፣ እኖና ቅድስቲ ቤተክርስቲያን፣ ነቲ ወቅቱን ሥርዓቱን ተኸቲሉን ሓልዩን ዚካየድ፣ ኩነታት ተፈጥሮ፣ አጽኒዓን ተገንዚባን፣ ኩላቶም ደቃ ንኣኡ እናረአዩ፣ ምስኡ ኪሕደሱን ኪልወጡን፣ ንጊዜ ብሊጡርጊያዊ ዘመን እናሠርዐት ከፋፊላ ተቐርበልና።

ከም ሥርዓት ሊጡርጊያ ሃገርና፣ ካብ 16 ሕዳር (ብፈረንጂ 25 ሕዳር) ክሳብ ድሮ ልደት ዘሎ ጊዜ፣ ዘመነ ምጽአት ተባሂሉ ይጽዋዕ። እዚ ኸአ ነቲ ናይ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብዚ ዓለምዚ ምምጻእ እዩ ዜመልክት። እዚ ዘመን እዚ ከምቲ ሙሴ ኣብ ንቦ ደብረሲና፣ ዓሠርተ ትእዛዛት ካብ ኢድ እግዚኣብሔር ቅድሚ ምቕባሉ፣ ነርብዓ መዓልታት ብጸምን ብጸሎትን ዝተሰናደወ፣ ንሕና ኸአ፣ ነቲ ሠራዕ ሕግን ወሃብ ሕግን ዝኾነ ፍጹም ኣምላኽ፣ ወልደ እግዚኣብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ንምቕባል፣ ብጸምን፣ ብጸሎትን፣ ብንስሓን፣ ኣብ ሠናይ ተግባር ተጸሚድና፣ እንሰናደወሉን እንጽበየሉን ሕሩይ ጊዜ እዩ።

“እቲ መንፈስን እታ መርዓትን “ንዓ” ይብሉ ኣለዉ። እቲ ዚሰምዕውን “ንዓ” ይበል” (ራእ.22:17)። ምጽአት ዚብል ቃል፣ ትርጉሙ ምምጻእ፣ ብምጻእ ማለት እዩ። እቲ ዚመጽእ መን እዩ፣ ካበይ እዩ ዚመጽእ፣ ናብ መን እዩ ዚመጽእ፣ እንታይ ኪገብር እዩ ዚመጽእ፣ ዚብል ሕቶ ኪልዓል ባህርያዊ እዩ።

እወ! እቲ ዚመጽእ ኣካል፣ እቲ “እንሆ፣ ቐልጢፊ እመጽእ ኣሎኹ፣ ንነፍስ ወከፍ ከከም ግብሩ ክፈድዮ ዓስቢ ምሳይ ኣሎ። ኣልፋን ኦሜጋን፣ ቀዳማይን ዳሕራይን፣ መጀመርታን መወዳእታን ኣነ እዩ።” ዝበለ፣ “ጎይታ ጎይቶትን፣ ንጉሥ ነገሥታትን፣” (ራእ.22:12-13:17: 14)። ብመሥዋዕቲ፣ ንሓጢአት፣ ንሞት፣ ንሰይጣን ስዒሩ፣ ብንጹሕ ደሙ ንዓለም ዘድሓነ ገንሸልን፣ ኣብ የማን ኣቦኡ ተቐሚጡ ዚነግሥ ዘሎ ወልደ እግዚኣብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ እዩ።

ካበይ እዩ ዚመጽእ፣ ካብ ሰማይ፣ ካብቲ ኣብ የማን ኣቡኡ ተቐሚጡ፣ ብቐዳሳኡን ብእእላፍ መላእኸቲን “ቐዱስ፣ ቐዱስ፣ ቐዱስ” እናተባህለ ዚኸብረሉን ዚነግሡሉን ዘሎ ቦታ፣ ካብ መንግሥተ ሰማይ እዩ ዚመጽእ።

ናብ መን እዩኸ ዚመጽእ፣ ናባይ፣ ናባኻ፣ ናባኺ እዩ ዚመጽእ። እወ! ኬድሕነና፣ ብሰማያዊ ሃብቲ ኬሃብትመና፣ ብህያባቲ ኪሸልማና፣ ብበረኽቲ ኬጽግበና እዩ ናባና ዚመጽእ ዘሎ።

ሕጂውን፣ ኢየሱስ ደኣ ቅድሚያ ክልተ ሽሕ ዓመት መጸኡ እንድሎ፣ ክንደይ ጊዜ ድዩ ዚመጽእ፣ ዚብል ሕቶ ኪልዓል ናይ ግድን እዩ። ብርግጽ ኢየሱስ ቅድሚያ ክልተ ሽሕ ዓመት፣ ደቂ ሰባት ብዘይ ሓሰቡዎን ብዘይተጸበይዎን መገዲ፣ ከሃሌ ሁሉ ኣምላኽ እንክሎ፣ ከም መንም ድኹም ተራ ሰብ፣ ኮይኑ ብትሕትና ናብ ዓለምና መጸኡ እዩ። ከምኡውን፣ ንነፍስ ወከፍ ኣብ ዕለተ ሞቱ፣ ኣብ መወዳእታ ዓለም ከኣ ብሓባር፣ ንኹሉ ኪፈርድ ብኸብሪ ኪመጽእ እዩ።

ኣብ መንጎ እዚ ክልተ ምምጻእ ኸኣ፣ ንነፍስ ወከፍ ብግሊ ንኹድሕን፣ ሁሉ ሳዕ ብምሥጢራዊ መገዲ ይመጽእ። እዚ ሠለስተ ዓይነት ምጽኣት፣ ማለት ታሪኻዊ ምምጻእ፣ ኣብ በዓቲ ቤተልሄም ሕፃን ኮይኑ ብምውላድ። ጊዚያዊ ምምጻእ፣ ንነፍስ ወከፍና ኣብዘዘሎናዮ ብምሥጢራዊ መገዲ ኪበጽሓናን ኪረኸበናን ኬድሕናናን። ናይ መወዳእታ ምምጻእ፣ ንነፍስ ወከፍ ናይ መወዳእታ ፍርዱ ንምሃብ፣ ከም ዘሎ፣ ክንፈልጥን ክንኣምንን ይግባእ። ንታሪኻዊ ምጽኣቱ ነኸብሮን ነብዕሎን፣ ንጊዚያዊ ምጽኣቱ ንነብሮን ንትግብሮን፣ ንናይ መወዳእታ ምጽኣቱ ኸኣ ብተስፋን ብሃንቀውታን ንጽብዮ።

ኣብቲ ናይ መጀመሪያ ምጽኣቱ ዝረኣይዎን ዝተራኸቡዎን ሰባት ውሑዳት እዮም፣ ኣብ ናይ መወዳእታ ምጽኣቱ ግን፣ ማለት ነፍስ ወከፍ ሰብ ኣብ ዕለተ ሞቱ፣ ኣብ መወዳእታ ዓለም ኸኣ ብሓባር፣ ኹላቶም ኪርእይዎ እዮም። እዚ ጊዜ'ዚ ግን ናይ ዘለዓለማዊ ፍርዲ ውሳኔ ዚውሃበሉ ጊዜ እዩ። ኣብቲ እዋን እቲ፣ ካብዘን ክልተ ቻላት ሓንቲ ጥራይ ኢና ክንሰምዕ፣ ወይ “ኣብ ሓጎስ ጎይታኻ እቶ” “ኣብ ሓጎስ ጎይታኺ እተዊ፣” ዚብል ቃል ታሕጓስ፣ ወይ ከኣ “ኪድ ካባይ ርሓቕ፣ ኣይፈልጠካን እየ፣” ኪዲ ካባይ ርሓቕ ኣይፈልጠካን እየ” ዚብል ቃል ሓዘን። ካብዘን ክልተ ናይ መወዳእታ ብያኔ ቃላት፣ ነየነይተን ከምንሰምዕ፣ በዚ ኣብ መንጎ ክልተ ምምጻእ ዘሎ ጊዜ፣ ማለት ድሕሪ እቲ ናይ መጀመሪያን፣ ቅድሚያ እቲ ናይ መወዳእታን ዘሎ ጊዜ፣ “ጊዚያዊ ምምጻእ” ዝበልናዮ እዩ ዚውሰን። እቲ ወሳኒ ናይ ነፍስ ወከፍ ሕቶ፣ “ሕጂ ከመይ እነብር ኣሎኹ” ዚብል እዩ።

ነዛ “ቃል ታሕጓስ” ክንሰምዕዶ ንደሊ፣ እቲ ፈራዲ ጎይታ ዚብለና ቃል ጽን ኢልና ንሰማዕ፣ “እታ ወዲ ሰብ ዚመጸላ መዓለትን ሰዓትን ኣይትፈልጥዎን ኢኹም እሞ ንቕሑ” (ማቴ.25:13)። እወ! እቲ ምንቃሕ፣ ብፍላይ ኣብዚ እዋን እዚ እዩ። ነዛ ሰዓት እዚኣን፣ ነዛ መዓልቲ እዚኣን ግን፣ ብዘይካ ኣቦ ሓደኳ ዚፈልጠን የልቦን። ጊዜኡን፣ መዓልቲን፣ ሰዓቲን ክንፈልጥ ሃሰውሰው ምባል፣ ጊዜ ምጥፋእ ጥራይ ዘይኮነስ፣ ኣብ ዘየእትወካ ምእታውን እዩ።

ኣብቲ ጥርዓን ዘየፍቅድ፣ እግባይ ዘይብሉ፣ ካልኣይ ዕድል ዘይህብ ናይ መወዳእታ ምምጻእ ወሳኒ ጊዜ፣ “ኣይፈልጠካን እየ” “ኣይፈልጠካን እየ” ከይንብሃል ሕጂ ኣብዚ ጊዚያውን ምሥጢራውን ምጽኣቱ ክንፋለጠን፣ ክንተዓራረኾን፣ ክንፍቅሮን ክነገልግሎን፣ ክንሰምዖን ክንእዘዞን ዓቢይ ዕድል ተኸፊቱልና ኣሎ። እዚ ጊዜ እዚ፣ ጽባሕ ወይ ዝመጽእ ዘሎ ሰሙን፣ ወይ ዝመጽእ ዘሎ ወርሒ ወይ ድማ ዝመጽእ ዓመት ኣይኮነን። ኣብ መንጎዚ መጸዋዕታ ኪመጸና ዚክኣል እዩ። እዚ ወርቃዊ ጊዜ እዚ እምበኣር፣ ሕጂ፣ ሎሚ እዩ። ኢየሱስ እኖኹ ነቐለ፣ ክረኸበኩም ክትረኸቡኒ፣ ክፈልጠኩም ክትፈልጡኒ እመጽእ ኣሎኹ

እናበለ፡ንነፍስ ወከፍና ይድውለልና አሎ። ብኣፍ ቅዱስ ጳውሎስ ገቢሩ፤ “መዓይይቲ ኣምላኽ ብምኃንና ጸጋ ኣምላኽ ንኸንቲ ኸይትቕበሉ ንምዕደኩም ኣሎና። “ብምሽእቲ ሰዓት ሰማዕኩኻ ብመዓልቲ ምድሓን ረዳእኩኻ” ከም ዚብሎ፤ እንሆ፤ እታ ምሽእቲ ሰዓት ሕጂ እያ፤ እንሆ እታ መዓልቲ ምድሓን ሕጂ እያ።” (2ቆሮ.6:1-2) እናበለ የቃልሓልና አሎ።

‘ጊዜ ዘለዎ ጊዜ ኣይጸበ፡ እንካ ዝበልዎ ይቀበል ኣይእበ፤ ከምዚብሃል፤ ንጊዜ ድሕነትና ኣብ ዋጋ ዕዳጋ ኣይነእትዎ፤ ጽባሕ፤ ከርክበሉ እየ፤ እናበልና እታ መርከብ ሳንዱቕ ከየርከበትና እንከላ ንተዓወተላ። ተነስሑ፡ ተመለሱ፡ ተሓደሱ፡ ተቐደሱ እናበለት እኖና ቅስቲ ቤተክርስቲያን፡ ኣፍ መንፈስ ቅዱስ ኮይና፡ ትምዕደናን ተሰምዓልናን ስለ ዘላ፤ ጽን ኢልና ንስምዓያ። ሰሚዕና ኸእ ንተአዘዛ።

ጊዚያውን ምስጢራውን ምምጻእ እንታይ ማለት እዩ ከይትብል፤ ብጸላኢ ተኸቢብና፡ ኣብ ፈተናን ድንገትን ክንርከብ እንከሎና፤ እቲ መጻናንዕን ፍጡነ ረድኤትን ጎይታ፤ “ንቕሑን ጸልዩን” ይብለና። ብጸሎት ምስኡ ከምንራኸብን ከምንዛረብን ንኹረጋግጸና ኸእ “ሽዑ ክትጽውዑኒ፤ ኣነ ኸእ ኸምልሰልኩም፤ ከተእውዩ፤ ኣነ ድማ እኔኹ ኸብለኩም እየ።” “ክትጽውዑኒ፤ መጻእኩም ድማ ክትልምኑኒ ኢኹም እሞ ኸሰምዓኩም እየ። ኸትደልዩኒ ኢኹም፤ እወ፤ ብምሉእ ልብኹም ስለ እትደልዩኒ ኸእ ኸትረኽቡኒ ኢኹም። እወ፤ ኸትረኽቡኒ ኢኹም፤ ናብ ምድርኹም ከእ ኸመልሰኩም እየ” ይብለና። (ኢ.ሳ. 58:9፤ ኤር.29:12-14)። ጸሎት እምብኣር ምስቲ ሕያው ዝኾነ ኣቦናን ኣምላኽናን ምስጢራዊ ምዝራብን ምርኻብን ማለት እዩ።

ጸሎት ማለት ምዝራብ እንተ ደኣ ኾይኑ፤ ምስ ዚሰምዕን ዚዛረብን ኣካል ኢና እንዋሳእ። ቅዱስ ኣብርከቡስ፤ “ክንጽሊ እንከሎና፤ ንሕና ንዛረብ ኣምላኽ ከእ ይሰምዓና፤ ቃሉ ክነንብብ እንከሎና ኸእ ኣምላኽ ይዛረብ ንሕና ኸእ ንሰምዕ” ይብል። ቃል ኣምላኽ ምንባብ ወይ ምስማዕ ኸእ ካልእ ዓይነት ምስጢራዊ ምርኻብን ምዝራብን እዩ። እቲ ዜፍቅረና ኣምላኽ፤ ከይጽምወና ዓርኪ ኾይኑ፤ ብቃሉ የዕልለና። መገዲ ከይጠፍኣና፤ ብጸልማት ከይትዕንቀፍ፤ ብቃሉ ይመርሓናን የብርሃልናን። “ቃልካ ንስጉምተይ መብረራህቲ፤ ንመገደይ ብርሃን እዩ።” እቲ ብብርሃን ዚጉግዝ፤ ዚረገጸ ስለ ዚፈልጥ ኣይዕንቀፍን እዩ። ቃል ኣምላኽ “ካብ ወርቂ፤ ኣረ ኻብቲ ኣዝዩ ዝጸረየ ወርቂ እኳ ዚሕረ እዩ። ካብ መዓር፤ ኣረ ካብ መዓር ወለላ እኳ ዚጥዕም እዩ።(መዝ.118/9:105:19:10)። ምእንትዚ ምብኣር፤ ክንጽሊ እንከሎና ንሕና ንዛረብ፤ ንሱ ይሰምዓና፤ ቃሉ ክነንብብን ክንሰምዕን እንከሎና፤ ንሕና ንሰምዕ ንሱ ይዛረብና፤ እዚውን ካልእ ምስጢራዊ ምርኻብ እዩ።

ከምኡውን ብመንፈስና ጠሚናን ጸሚእናን ከይንደክምን ከይንስልክን፤ መኣዲ ሠሪዑ፤ ንርእሱ ኣብ መግቢ ተለዊጡ፤ በሊዕና ክንጸግብን ክንሕይልን፤ ሰቲና ክንረውን ክንጠልልን፤ “ሥጋይ ብልዒ ሓቂ እዩ፤ ደመይ ከእ መስተ ሓቂ እዩ። እቲ ሥጋይ ዚበልዕ ደመይውን ዚሰቲ ኣባይ ይነብር፤ ኣነውን ኣብኡ እነብር።” (ዮ.ሓ.6:55-56)። ነዚ መግቢ መላእኸቲ ኣዚ ብግቡእ ተሰናዲኻን ነጺሕካን ምምጋብ፤ ምስ ኣምላኽ እቲ ዝለዓለ ምስጢራዊ ምርኻብ

እዩ። በዚ መግቢ እዚ፤ አምላኽ አባኻ ንስኻ ኣብ አምላኽ፤ ትነብር እንተ ደኣ ኣሊኻ፤ ካብዚ ንላዕሊ እንታይ ትደልን ትጽብን፤

ከምኡውን ብሓጢአት ምስ ቁሰልናን ምስ ተጎዳእናን፤ ብመርዚ ዓቢ-ሓጢአት፤ ካብቲ ምንጨ ሕይወት ዝኾነ አምላኽ ተፈሊና ምስ ሞትናን፤ ብቐጽብት ዜሕውን፤ ካብ ሞት ዜተንስእን መድሃኒት ተሠሪዑልና ኣሎ። እዚ መድሃኒት እዚ ስሙ እንታይ ይብሃል፤ “ንስሓ”፤ ኣበይክ ይርከብ፤ ኣብ መንበረ ኑዛዜ። ብሥጋና ምስ ሓመምና፤ ናብ ሓኪም ንጎዩ፤ ሓኪም ከኣ መርሚሩ ሕማምና ምስ ፈለጠ፤ መድሃኒት ይእዘዘልና። ነታ መድሃኒት ካብ ፋርማሲ ዝእና ምስ ወሰድናያ ጥራይ ኢና ካብ ሕማምና እንሓዊ። ብመንፈስና ምስ ሓመምናውን ልክዕ ከምኡ ክንገብር ይግብኣና። ሰጋእ መጋእ ኣይንበል፤ ንኺድ ኣብቲ ፈዋሲ ኢየሱስ። ሕማምና ንንገሮ፤ “መርዚ ሓጢአትካ ተሓዲጉልካ እዩ፤ ብሰላም ኪድ” መርዚ ሓጢአትኪ ተሓዲጉልኪ እዩ ብሰላም ኪዲ፤ ዚብል ድምፂ ኸኣ ክንሰምዕ ኢና። ሽዑ ገጽና ክበርን ክንዝምርን ኢና። እዚ ኸኣ ምስቲ ፋዋስን መሕየውን ኢየሱስ ክርስቶስ ዜራኸብ ካልእ ምስጢር መራኸቢ እዩ።

ብመንፈስ ተሓዲሱ...

“ነቲ ቐደም ትነብሩሉ ዝነበርኩም ብኸፉእ ትምኒት ዝተበላሸወ ኣረጊት ሰብነትኩም ቀንጥጡ፤ በተሓሳስባኹም እውን ተሓዲሱ። ነቲ በርኣያ እግዚአብሔር፤ ብጽድቅን ብቐድስናን ዝተፈጥረ ሓድሽ ሰብ ከኣ ልበስዎ።” (ኤፌ.4:22-24)። ኣረጊት ሰብ ወይ ሰብነት ዚብሃል ዘሎ ኣየናይ እዩ፤ ሓዲስ ሰብ ዚብሃል ዘሎኽ ኣየናይ እዩ፤

እቲ ብሓጢአት ዝቐሰለን ዝማሰነን፤ ልቡን ኣእምሮኡን ተኸፋፊሉ፤ ኣብ ውሽጡ ዚርበሽን ዚጭነቕን፤ ምስ ካልኦት ኣሕዋቱን ኣሓቱን ዚብኣስን ዚመናጨትን፤ ካብቲ ብርሃንን ታሕጓስን ሕይወትን ዝኾነ አምላኽ ዝሸፈተን ዝረሓቐን ሰብ እዩ። ኢየሱስ ነዚ ዝዓይነቱ ሰብ ካብ ድነሳኡ ኬሕውን፤ ካብ ብልሽውናኡ ኬሓድስን እንታ እሞ ዘይገበረ፤ ምእንታኡ ተሰቐሊ፤ ሞይቱ፤ ነቲ ብሓጢአት ዝተረመሰ ኣረጊት ሰብ ሓዙ ኣብ መቓብር ወሪዱ፤ ኣብኡ ቀቢሩዎ ኸኣ ብሓዲስ ሕይወት ተንሢኡ። እዚ እዩ እምበኣር እቲ ሓዲስ ሰብ ዚብሃል ዘሎ። “እቶም ብክርስቶስ ዝተተመቐና ዝበልና፤ ዙላትና ብሞቱ ኸም ዝተጠመቐናዶ ኣይተፈልጡን ኢኹም፤ እምበኣር ከምቲ ክርስቶስ ብኸብሪ ኣቦ ካብ ምወታት ዝተንሥኣ፤ ከምኡ ኸኣ ንሓና ብሓዲስ ሕይወት ምእንቲ ኸንነብር፤ ብጥምቀት ምስኡ ሞትናን ተቐበርናን።” (ሮሜ፡ 6:3-4)።

ምስ ተጠመቐናን፤ ሚሮን ምስ ተቐባእናን፤ ሓጢአትና ብደም ክርስቶስ ተሓዲሱ ኣብቲ ማይ ጥምቀት ተዋሒጡ ተሪፉ እዩ። ነቲ በርኣያ እግዚአብሔር፤ ብጽድቅን ብቐድስናን ዝተፈጥረ ሓድሽ ሰብ ከኣ ለቢስናዮ ኢና።” ክዳን ክንገዝእ እንከሎና፤ ማይ ዘይጠጎመ ብሓሹ ኢና እንገዝኦ። ምስ ለበስናዮ ግን፤ ብደሮናን ብረሃጽን ስለ ዝረስሕ፤ እናናሳዕ ንሓጽቦን ነስታርሮን የድሊ። እቲ ካብ ጥምቀት ብሓዲሱ ዝተቐበልናዮ ሰብነትና ኸኣ፤ ኣብዚ ዓለምዚ ክሳብ ዘሎና፤ ብደሮና ሓጢአት ስለ ዝረስሕ፤ እናናሳዕ ብማይ ንስሓ ክንሓጽቦን ክንጽርዮን ይግብኣና። እዚ ናይ ልደት መቀራረቢ፤ ዘመነ ምጽኣት እምበኣር

ነዚ እዩ ዚዕድመና ዘሎ። ገዛና ነጽሪ፣ ውሽጣዊ ቤተ መቐደስና ንሸልም፣ ሕልናና ክነንጽሕ፣ ንኢየሱስ መብራህትና ኣብርሃና፣ ዕንባባና ሒዝና ክንቅበሎ ስምዕታን መጻዋዕታን ይግበረልና ኣሎ።

“ቃል ኣምላኽ ሕያውን ዚዓይን እዩ፣ ነፍስን መንፈስን፣ መገጣጠምን ኣንጉዕን ክሳብ ዚፈላሊ ዚቈርጽ፣ ካብ ክልተ ዝኣተ ዝኣተ ሰይፊ ዚበልሕ እዩ። ምሕላንን ሓሳብ ልብን ከኣ ፈልዩ ዚፈልጥ እዩ።” (ዕብ.4:12)።

ቃል እግዚአብሔር፣ ንክትሰምዖ ዚስሕብን ዚማርኽን ሕያው ቃል እዩ። ቃል ኣምላኽ ህያብ እምነት እዩ። ካብቲ ኣብ ዓለም ኣኸበቡና ዘሎ ነገራት ኹሉ፣ እቲ ዝበርትዐ ቃል ኣምላኽ እዩ። እምነት ክርስትና፣ እምነት ቃል እግዚአብሔር እምበር፣ እምነት መጽሓፍ ከምዘይኮነ፣ ትምህርቲ ካቶሊካዊት ቤተክርስቲያን ይነግረና። እዚ ቃል እዚ ጽሑፍ ቃል ጥራሕ ወይ ምዉት ቃል ኣይኮነን። ናይቲ ዝተሰገወ ወልደ እግዚአብሔር ሕያውን ዚዓይይን ቃል እዩ። ቃል ኣምላኽ ንምስማዕን ንምርዳእን፣ መንፈስ ቅዱስ ንልባትና ከፊቱ ነእምሮና የብርህ። ቃል እግዚአብሔር ንሕይወትና ይልውጦ፣ ንሕልናና ዕርፍቲ ይህቦ፣ ንሕይወትና ኽኣ ቅሳነት የልብሶ። ኣብዚ እንነብሮ ዘሎና ብፍርናትን ጭንቀትን ዝተመልኦ፣ ህዉኽ ዓለም፣ ሰላምን፣ ጥበብን ህድኣትን ይፈጥረልና።

“ውግእ ደው ኣብሉ፣ ህድእ ከኣ በሉ፣ ኣነ ኣብ ማእከል ኣሕዛብ ልዕል ዝበልኩ፣ ኣብ ምድሪ ኽኣ ልዕል ዝበልኩ ኣምላኽ ምጃነይ ፍለጡ።” (መዝ.46:10)። ኣብዚ ጭንቁ ዝዕላሉ ዓለምና፣ ኣብ ቃል እግዚአብሔር ነድህብ። ኣብኡ ነቲ ኢየሱስ ዝሃበና ሰላም ክንረክብ ኢና። “ሰላመይ እህበኩም ኣሎኹ፣ ሰላመይ እሓድገልኩም ኣሎ” (ዮሐ.14:27)። ኣብኡ፣ ንሕይወትና ዚመርሕ ብርሃን ክንረክብ ኢና። ኣብኡ ሓርነት ዜልብሰና ሓቂ ክንረክብ ኢና። ኣብኡ ነፍስና ዚምግብ ጥዑም መግቢ ክንረክብ ኢና፣ ኣብኡ ንልባትና ዜሓጉስን ንሕልናና ዕርፍቲ ዚህብን መና ክንረክብ ኢና።

“ሰብ ካብ ኣፍ ኣምላኽ ብዚወጽእ ኩሉ ቃል ደኣ እምበር ብእንጌራ ጥራይ ኣይነብርን እዩ።” (ማቴዎስ:4:4)። ነዚ ኣብ ታሕቲ፣ ንበዓለ ልደት መቀራረቢ ዚኸውን፣ በብዕለቱ ተሰሪዑልናን ተመዲቡልናን ዘሎ፣ ቃል ኣምላኽ፣ ጊዜን ሰዓትን ወሲና፣ ብጸሎት እናሠኔና፣ በብዕለቱ ነንብቦን፣ ነስተንትኖን፣ ነስተማቕሮን። ጊዜ እንተ ኣልዩና፣ ምስኡ ጸሎት መቐጻጸሪያን፣ እንኸእሎ መዝሙርን ክንዝምር ንኸእል።

ፍቁራት ኣሕዋትን ኣሓትን፣ እቲ ልዑልን ክቡርን ጋሻና፣ ኣብ ልባትና ክውለድን ኪነግሥን፣ ኪበጽሓና ናባና ገጹ ነቐሉ ኣሎ፣ ብግልን ብሓባርን ገዛና ነጽሪ፣ ሕጂውን ከምቲ ሽዑ፣ ንኣኻ ዚኸውን መሕደሪ የብልናን ከይንብሎ እሞ፣ ሎሚውን ከይሓልፈና፣ ኣደራሽ ልብና ብትሕትናን ብንጽሕናን ንሸልመሉ፣ ከምቲ ናይ ማርያምን ዮሴፍን ከኣ ኣብ ልባትና ክውለድ እዩ። ሽዑ፣ ታሕጓሶም ታሕጓስና፣ ብርሃኖም ብርሃና ኪኸውን እዩ። ምስቶም መላእኽቲ ሓቢርና ኽኣ፣ “ክብሪ ንኣምላኽ ኣብ ኣርያም፣ ሰላም ከኣ ኣብ ምድሪ ኣብ መንጎ እቶም እግዚአብሔር ዝሰመረሎም ሰብ” እናበልና ክንዝምር ኢና። ርሑስ ብርሃን ልደቱ የርእየና! ነዚ መዝሙር ታሕጓስ እዚ ንምዝማር ከኣ የብቅዓና። ኣሜን።

ለቡ:- ሰሙናትን መዓልታትን ብናይ ጸዓዱ ካለንዳር እዩ ተሠሪዑ ዘሎ።

ቀዳማይ ሰሙን - ንባባት	ካልኣይ ሰሙን - ንባባት	ሣልሳይ ሰሙን - ንባባት	ናይ መወዳእታ ሾመንተ መዓልቲ- ንባባት
ሰንበት - 30 ሕዳር ኢ.ሳ. 2: 1-5፣ ሮሜ: 13:11-14፣ ማቴ. 24:37-44	ሰንበት - 7 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 11: 1-10 ሮሜ: 15:4-9 ማቴ: 3:1-12	ሰንበት - 14 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 35:1-6፣10 ያዕቆብ: 5:7-10 ማቴ. 11:2-11	ሐሙስ - 18 ታሕሳስ ኤርምያስ: 23: 5-8 ማቴ: 1: 18-2
ሰኑይ - 1 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 2: 4: 2-6 ማቴ: 8: 5-11	ሰኑይ - 8 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 35:1-10 ሉቃ. 5: 17-26	ሰኑይ - 15 ታሕሳስ አዘሁ. 24: 2-7፣15-17 ማቴ. 21: 23-27	ዓርቢ - 19 ታሕሳስ መሳፍንት: 13: 2-7፣24-25 ሉቃስ: 1: 5-25
ሠሉስ - 2 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 11: 1-10 ሉቃ. 10: 21-24	ሠሉስ - 9 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 40: 1-11 ማቴ. 18: 12-14	ሠሉስ - 16 ታሕሳስ ሶፈንያስ፣ 3:1፣ 2: 9-13 ማቴ. 21: 28-32	ቀዳም - 20 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 7: 10-14 ሉቃስ: 1: 26-38
ረቡዕ - 3 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 25: 6-10 ማቴ: 15:29-37	ረቡዕ - 10 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 41: 25-31 ማቴ. 11: 28-30	ረቡዕ - 17 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 45: 6-8፣ 18፣21-25 ሉቃስ: 7: 10-23	ሰንበት - 21 ታሕሳስ መሃልዩ መሃልይ: 2:8-14 ሉቃስ: 1: 39-45
ሐሙስ - 4 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 26: 1-6 ማቴ. 7: 21፣ 24-27	ሐሙስ - 11 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 41: 13-20 ማቴ. 11: 11-15		ሰኑይ - 22 ታሕሳስ 1 ሳሙኤል: 1: 24-28 ሉቃስ: 1: 46-56
ዓርቢ - 5 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 29: 17-24 ማቴ. 9: 27-31	ዓርቢ - 12 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 48: 17-19 ማቴ. 11: 16-19		ሠሉስ 23 ታሕሳስ ማላኪያ: 3: 1-4፣23-24 ሉቃስ: 1: 57-66
ቀዳም - 6 ታሕሳስ ኢ.ሳ. 30: 19-21፣ 23-26 ማቴ: 9: 35 - 10:1፣6-8	ቀዳም - 13 ታሕሳስ ኢ.ሳ. ሢራክ፣ 48: 1-4፣9-11 ማቴ. 17: 10-13		ረቡዕ - 24 ታሕሳስ 2 ሳሙኤል: 7: 1-5፣ 8-11፣16 ሉቃስ: 1: 67-79